

Motion till riksdagen 2025/26:236

av Johnny Svedin (SD)

Krav på läkare inom bup

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att läkare som verkar inom barn- och ungdomspsykiatri ska ha god kännedom om socialförvaltningens riktlinjer och svensk lag och inneha goda kunskaper i svenska språket och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Läkare som arbetar inom barn- och ungdomspsykiatri (bup) har en central roll i att bedöma och behandla unga patienter. Deras kompetens är avgörande för att vården ska vara trygg, rättssäker och effektiv.

När en patient kommer till bup inleds en utredning där läkaren tillsammans med patient och vårdnadshavare samlar in information om symtom, bakgrund och eventuella riskfaktorer. Denna process kan inkludera strukturerade intervjuer, formulär samt besök hos andra behandlare eller specialistläkare. Målet är att skapa en helhetsbild av patientens situation och kunna ge rätt stöd och behandling.

För att detta ska vara möjligt krävs att läkaren har goda kunskaper i psykiatrisk diagnostik och kan inhämta och tolka information från flera källor – inte minst från patienten själv och dennes anhöriga. Därför är goda kunskaper i svenska språket helt avgörande för att kommunikationen ska fungera. Lika viktigt är att läkaren har insikt i gällande lagstiftning, såsom hälso- och sjukvårdslagen, socialtjänstlagen och lagen om psykiatrisk tvångsvård. Detta är nödvändigt för att kunna fatta rättssäkra beslut och samverka med andra aktörer i samhället.

Socialstyrelsen har också fastställt kompetensmål för specialiseringstjänstgöring inom barn- och ungdomspsykiatri. Dessa innefattar att läkaren ska ha god förmåga att kommunicera med patienter och anhöriga, samt kunna samarbeta med exempelvis socialtjänst och skola – vilket i praktiken förutsätter både språklig och juridisk kompetens.

I ett läge där bup redan är hårt belastat och där det råder stor brist på kompetent personal, är det än viktigare att säkerställa att de läkare som anställs uppfyller dessa grundläggande krav. Det är avgörande för att skydda en särskilt utsatt patientgrupp och för att den viktiga samverkan mellan vård och myndigheter ska fungera som det är tänkt.

Johnny Svedin (SD)